

صورت حج تمتع اجمالاً

صورت حج تمتع اجمالاً

بدانکه حج تمتع مرکب است از دو عمل: یکی «عمره تمتع»، و دیگری «حج تمتع» و عمره تمتع مقدم است بر حج.

و عمره تمتع مرکب است از پنج جزء:

اول - احرام.

دوم - طواف کعبه.

سوم - نماز طواف.

چهارم - سعی بین کوه صفا و مروه:

پنجم - تقصیر؛ یعنی گرفتن قدری از مو یا ناخن.[۱]

و چون محرم از این اعمال فارغ شد، آنچه بر او به واسطه احرام بستن حرام شده بود حلال می شود.[۲]

و حج تمتع مرکب است از سیزده عمل:

اول - احرام بستن در مکه.

دوم - وقوف به عرفات.

سوم - وقوف به مشعر الحرام.

چهارم - انداختن سنگریزه به جمره عقبه در منی.

پنجم - قربانی در منی.

ششم - تراشیدن سر یا تقصیر کردن در منی.

هفتم - طواف زیارت در مکه.

هشتم - دو رکعت نماز طواف.

نهم - سعی بین صفا و مروه.

دهم - طواف نساء.

یازدهم - دو رکعت نماز طواف نساء.

دوازدهم - ماندن به منی، شب یازدهم و شب دوازدهم، و شب سیزدهم برای بعضی از اشخاص.

سیزدهم - در روز یازدهم و دوازدهم رمی جمرات، و اشخاصی که شب سیزدهم در منی ماندند، روز سیزدهم باید رمی جمرات کنند. [۳]

آنچه ذکر شد صورت اجمالی این دو عمل است و تفصیل آنها بعد ذکر می شود.

[۱۸۳] م - لازم نیست مکلف این اعمال را قبل از ورود به عمره و حج بداند ولو اجمالاً، و کافی است که نیت کند عمره تمتع را؛ یعنی عبادتی را که خداوند بر او واجب کرده و همینطور حج تمتع را به نحوی که واجب است بر او، و کیفیت و تفصیل هر یک را از رساله در وقت عمل یاد بگیرد و عمل کند، ولی یاد گرفتن اجمالی آن بهتر و موافق احتیاط است.

[۱]. آیه الله اردبیلی: بنابر احتیاط واجب در تقصیر به گرفتن ناخن اکتفا نشود و اگر بخواهد ناخن بگیرد، اول مقداری از مویش را بچیند.

آیات عظام سبحانی، سیستانی، مکارم: احتیاط آن است که تنها به گرفتن ناخن قناعت نکند.

[۲]. آیه الله اردبیلی: به جز تراشیدن سر.

آیه الله تبریزی، آیه الله خویی: به جز تراشیدن سر، و اما سر تراشیدن تفصیلی دارد که از این قرار است: هرگاه عمره تمتع در ماه شوال به جا آورده شود، سر تراشیدن تا سی روز از عید فطر گذشته جایز است و اما بعد از آن احتیاط این است که سر تراشیده نشود و چنانچه تراشیده شد و از روی علم و عمد بود، احتیاط این است که یک گوسفند کفاره داده شود.

آیه الله سبحانی: نباید بعد از فراغت از اعمال عمره تمتع و تقصیر سر خود را حلق کند و یا با ماشین ته زن بزند لیکن حرمت تکلیفی است نه وضعی و فقط معصیت کرده و کفاره ندارد و به حج یا عمره او ضرر نمی زند.

آیه الله صافی، آیه الله گلپایگانی: ولی تراشیدن سر جایز نیست و اگر سر بتراشد باید یک گوسفند کفاره بدهد، بنا بر احتیاط، هر چند جاهل یا ناسی باشد.

[۳]. آیات عظام تبریزی، خویی، سیستانی، مکارم: بنا بر احتیاط.